

A Széchenyi-hegy

A Városmajorból induló fogaskerekű vasútnak a végállomása a Széchenyi-hegyen van. Ez köztudott. Akik mégsem tudják — elsősorban vidékiek és külföldiek —, azok tájékoztatást kapnak idegenforgalmi szerveink kiadványaiból, amelyekből az is megtudható, hogy az említett két vasútvonal igénybevétele révén gyönyörködhetünk Budapest egyedülállóan-szép távlati képében. Ha azután a vidéki vagy külföldi turista a végállomáson kilép a vasútból — gondolkozhat azon: vajon mi értelme, mi célja van annak, hogy a „prospektusainkban”, idegenforgalmi tájékoztatóinkban az adatok a valóságtól messzemenően eltérnek. Ugyanis két budapesti hegyvasútunk ablakaiból semmiféle távlati kép, semmiféle panorama nem élvezhető. Mintha barlangban vezetne a vasút. (Egyetlen kivétel egy ötvenméteres szakasz az úttörővasút „Hárs-hegy” megállójánál van.) Talán világviszonylatban egyedülálló mulasztás ez. Hiszen mindenfelé a földkerekségén vannak hegyvasutak, ahonnan szebbnél szebb kilátás nyílik városokra, falvakra, hegyszorosokra, tengerekre, hegyvonulatokra. A mi hegyvasútaink mellett egymásba fonódott, több méter magasra nőtt aljnövényzet, gaz, élősdiek, kúszónövények áthatolhatatlan szövevénye a várost teljesen elzárja az utas elől, aki azután a Széchenyi-hegyen unottan zárja le fényképezőgépét, mivel a beígért csodálatos panorámából semmit sem tudott megörökíteni.

Itt kell megemlíteni, hogy a fogaskerekű mentén már évek óta szokásban van az építkezési hulladék és mindenféle egyéb szemét elterelegetése. Ezt mindenki láthatja. Pedig ahol ezt a súlyos környezetrombolást évek óta folytatják, ott van a környezetvédelmi hivatal is.

De menjünk tovább. Megérkeztünk a Széchenyi-hegyre, amelyet már régebben kiemelt üdülőterületté nyilvánítottak. A fogasvégállomás épülete mögött nyolcvan évvel ezelőtt szépen gondozott kis parkot alakítottak ki, ami jelenleg szemétkerakóhely. A kis parkot az Agancs út és Golfpálya utca határolja, ahol 15 évvel ezelőtt díszfenyősort ültettek. Ezek a múlt évben már elérték a hétméteres magasságot. Emiatt volt útjában a díszfenyősor az Elektromos Műveknek (vagy a Magyar Postának). Egyetlen szál magas póznára helyezett drót (ami lehet áram-, vagy telefonvezeték) miatt a díszfenyőfasort — hogy az ne érje el a vezetékét — derékban elfűrészték. A fenyőcsonkok kiszáradtan ott sorakoznak az Agancs utca 16/a sz. telekkel szemben. Az elmúlt tél folyamán kettéfűrészt díszfenyősor felső részét a csonkok mögé (tehát a kis parkba) hajították a többi szemét közé.

Említést tettem a Golfpálya utcáról, amely a fogaskerekű végállomása és a Vörös Csillag-szálló parkja között vezet az Agancs úttól kiindulva és végig a szálló hatalmas parkja mentén haladva a Hegyhát útnál végződik. Ugyanakkor a Rege út, amely a Széchenyi-emlékműtől indul ki — a fogaskerekű végállomásánál balra kanyarodik és az úttörővasút végállomásánál végződik. Ez a Kartográfia V. által kiadott nagyméretű Budapest-térkép szerinti adat, amely térképen az is olvasható: „Kérjük a térkép használóit, hogy az észlelt hibákat és változásokat a Kartográfiai Vállalattal közölni szíveskedjenek.” Nos, én ezúton teszem meg közlésemet, bár az az érzésem, hogy a térképnek van igaza. Ugyanis a fővárosi tanács olyan utcanévtáblákat helyezett el a két útvonal érintkezési pontján (a nagy boroshordóval szemben) egy pózna tetején, amelyeknek adatai pontosan ellenkeznek a hivatkozott térkép idevonatkozó adataival. Mit jelent ez? Többek között azt, hogy a ta-

nács szerint a Vörös Csillag-szálló a Rege úton van; a térkép szerint a Golfpálya úton.

Jelen soraimban sokszor szerepelt ez az utcanév, amely az itteni golfpályától kapta a nevét, ami — mint annyi sok, idegeneket vonzó attrakció — csak volt! „Az egyik legszebb fekvésű golfpálya” és ehhez hasonló jelzőkkel illették a Széchenyi-hegyi golfpályát, amelyet a felszabadulás után megszüntettek. És 36 évvel a világháború befejezése után itt teljesen vigasztalan, sőt felháborító a kép. Elsősorban azért, mert hiszen „kiemelt üdülőterület” és tőzsomzségában van a Természet- és Környezetvédelmi Hivatal. Itt üdülnek hetenkénti váltásban csehszlovák állampolgárok. Ide, az egykori Rege-szálló épületébe utal be a SZOT vidéki szakszervezeti tagokat. Az itt levő Vörös Csillag-szálló külföldi vendégei az épület és az úttörővasút állomása között olyan „parkban” sétálhatnak, amely bárhol levő tanyás településünk szegényére válna.

A golfpályára épült az úttörővasút felső szakasza és a végállomás; később a Magyar Televízió tornya és egyéb létesítmények. Az egykor világhírű pályát csaknem teljesen primitív tákolmányok, szögesdrót-kerítések hálózák be és amerre látunk: gödrök, bucák, szeméthalmok, építkezési hulladék, kétméteres gaz és roskatag hodályok, gondozatlan lakóházak sokasága.

Nem hagyható figyelmen kívül az Agancs út 30-as épület, amely a harmincas évek végén „Hargita” néven luxusszállónak épült. Most olyan, mint egy kiégett malomépület. Om-ladékos, gondozatlan; csaknem romos; belül aládúcolt. Eső idején tökéletes a beázás. Ami új, az egy fekete üvegtábla a bejáratnál, rajta a következő szöveggel: Magyar Rádió és Televízió kereskedelmi irodája. Ez a földszinten van, míg a négyszintes épület tetején nagy súlyú távközlő apparátusokat helyeztek el. Emiatt retteg az itt lakó legalább ötven család, hogy egyszer rájuk zúdul minden. Emiatt repedtek meg a földemek, ami előidézi a beázásokat.

A Magyar Televízió kamerás tekintetével sok mindent meglát Pést-Budán. Egyszer vessen pillantást erre az épületre és közvetlen környékére, amely jelenlegi állapotában a Széchenyi-hegynek nevezett kiemelt üdülőterület kimagaslós szegénye.

A per folyik hosszú évek óta. A lakók a Magyar Televíziótól, az pedig a lakóktól várja az épület helyreállítását, miközben súlyosan sérült a környezet is, amit nem véd senki.

Kécsi Ferenc